

19 Σεπτεμβρίου 2016

Η έλλειψη πρόσβασης σε νερό «χτυπά» τις γυναίκες

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Διακόσια εκατομμύρια ώρες περνούν κάθε μέρα συλλέγοντας νερό οι γυναίκες και τα κορίτσια σε όλο τον κόσμο, γεγονός που αποτελεί μια κολοσσιαία σπατάλη του πολύτιμου χρόνου τους,.

«Απλά φανταστείτε: 200 εκατομμύρια ώρες είναι 8,3 εκατομμύρια ημέρες, ή πάνω από 22.800 χρόνια», δήλωσε ο επικεφαλής της UNICEF για το νερό και την υγιεινή, Sanjay Wijesekera. «Θα ήταν σαν μια γυναίκα που ξεκίνησε με άδειο τον κουβά της στη Λίθινη Εποχή και δεν επέστρεψε στο σπίτι της με νερό, μέχρι το 2016. Σκεφτείτε πόσο ο κόσμος έχει προχωρήσει σε αυτό το διάστημα. Σκεφτείτε πόσα οι γυναίκες θα μπορούσαν να έχουν επιτύχει σε αυτό το διάστημα». Όταν το νερό δε βρίσκεται στις ανάλογες εγκαταστάσεις και πρέπει να συλλέγεται, είναι οι γυναίκες και τα κορίτσια που ως επί το πλείστον το πληρώνουν με το χρόνο τους και χάνουν τις ευκαιρίες που τους παρουσιάζονται».

Ο Στόχος για Μια Βιώσιμη Ανάπτυξη για το νερό και την αποχέτευση, καλεί για καθολική και ισότιμη πρόσβαση σε ασφαλές και οικονομικά προσιτό πόσιμο νερό μέχρι το 2030. Το πρώτο βήμα είναι η πρόσβαση σε όλους ως μια βασική παροχή, που θα απαιτεί διαδρομή μόλις 30 λεπτών μετ' επιστροφής, ενώ ο μακροπρόθεσμος στόχος είναι να εξασφαλιστεί πως ο καθένας θα έχει ασφαλές νερό στο σπίτι του. Ωστόσο, οι εκτιμήσεις του ΟΗΕ είναι ότι στην υποσαχάρια Αφρική, για παράδειγμα, για το 29% του πληθυσμού (37% σε αγροτικές περιοχές και 14% σε αστικές περιοχές) οι βελτιωμένες πηγές πόσιμου νερού βρίσκονται 30

λεπτά ή και περισσότερο μακριά.

Στην περιοχή αυτή, μία διαδρομή για τη συλλογή του νερού διαρκεί 33 λεπτά κατά μέσο όρο στις αγροτικές περιοχές και 25 λεπτά στις αστικές περιοχές. Στην Ασία, οι αριθμοί είναι 21 λεπτά και 19 λεπτά αντίστοιχα. Ωστόσο, για ορισμένες χώρες τα στοιχεία μπορεί να είναι υψηλότερα. Ένα απλό ταξίδι διαρκεί περισσότερο από μία ώρα στη Μαυριτανία, τη Σομαλία, την Τυνησία και την Υεμένη.

Όταν το νερό δεν διοχετεύεται στο σπίτι, το βάρος της έλλειψης αυτής πέφτει δυσανάλογα στις γυναίκες και τα παιδιά, ιδιαίτερα τα κορίτσια. Μια μελέτη σε 24 χώρες της υποσαχάριας Αφρικής αποκάλυψε ότι όταν ο χρόνος συλλογής είναι περισσότερο από 30 λεπτά, περίπου 3,36 εκατομμύρια παιδιά και 13,54 εκατομμύρια ενήλικες γυναίκες ήταν υπεύθυνοι για τη συλλογή νερού. Στο Μαλάουι, ο ΟΗΕ εκτιμά ότι οι γυναίκες που συλλέγουν το νερό, ξοδεύουν 54 λεπτά κατά μέσο όρο, ενώ οι άνδρες μόλις 6 λεπτά. Στη Γουινέα και την Ηνωμένη Δημοκρατία της Τανζανίας, ο μέσος χρόνος συλλογής για τις γυναίκες ήταν 20 λεπτά, διπλάσιος από αυτόν των ανδρών.

Για τις γυναίκες, το βάρος της συλλογής του νερού είναι υψηλό, με εκτεταμένες συνέπειες. Μειώνει σημαντικά το χρόνο που έχουν στη διάθεσή τους για να περάσουν με τις οικογένειές τους, για τη φροντίδα των παιδιών τους, για άλλες οικιακές εργασίες, ή ακόμα και για δραστηριότητες αναψυχής. Τόσο για τα αγόρια, όσο και για τα κορίτσια, η συλλογή νερού μπορεί να απαιτήσει χρόνο μακριά από την εκπαίδευση τους και μερικές φορές ακόμη και να αποτρέψει εντελώς το να φοιτούν στο σχολείο τους.

Η συλλογή του νερού μπορεί να επηρεάσει την υγεία όλης της οικογένειας και ιδιαίτερα των παιδιών. Όταν το νερό δεν είναι διαθέσιμο στο σπίτι, ακόμα και αν συλλέγεται από ασφαλή πηγή, το γεγονός ότι θα πρέπει να μεταφέρεται και να αποθηκεύεται αυξάνει τον κίνδυνο μόλυνσεων από τη στιγμή που θα το πουν. Αυτό με τη σειρά του αυξάνει τον κίνδυνο διαρροϊκών ασθενειών, οι οποίες είναι η τέταρτη κύρια αιτία θανάτου μεταξύ των παιδιών κάτω των 5 ετών και μια κύρια αιτία του χρόνιου υποσιτισμού, ή της καχεξίας, η οποία επηρεάζει 159 εκατομμύρια παιδιά σε όλο τον κόσμο. Περισσότερα από 300.000 παιδιά κάτω των 5 ετών πεθαίνουν κάθε χρόνο από διαρροϊκές ασθένειες που οφείλονται σε κακές συνθήκες υγιεινής, ή στη χρήση μη ασφαλούς πόσιμου νερού – πάνω από 800 σε καθημερινή βάση.

«Όπου και να κοιτάξεις, η πρόσβαση σε καθαρό πόσιμο νερό κάνει τη διαφορά στις ζωές των ανθρώπων», δήλωσε ο Wijesekera. «Οι ανάγκες είναι σαφείς. Οι στόχοι είναι σαφείς. Οι γυναίκες και τα παιδιά δεν θα πρέπει να ξοδεύουν τόσο πολύ από το χρόνο τους για αυτό το βασικό ανθρώπινο δικαίωμα».